

je zgodila v mlinu mlinarja in posestnika Mihe Hotka huda nesreča. Jože Jerjevič, 35 letni dninarski pomočnik v mlinu in oče štirih nepreskrbljenih otrok, je hotel sneti gonilni jermen. Jermen je Jerjeviča zagrabil in ga potegnil pod kolo. Zlomilo mu je nogo pod kolenom in imajo zdravniki v bolnišnici v Brežicah malo upanja, da bi ga ohranili pri življenju.

Nenadna smrt zadela mizarskega pomočnika. Jože Mali, 20 letni mizarski pomočnik iz Črnuč, je bil zaposlen pri mizarski zadrugi v Ljubljani. Ko je hotel prenesti prenosno električno svetilko, ga je najbrž pri iztikanju svetilke oplazil električni tok. Mali se je električnega sunka tako prestrašil, da ga je zadela srčna kap.

Otrok — živa baklja. V Ciglanci pri Zagorju ob Savi se je približala preveč odprtemu štedilniku šestletna posestnikova hčerka Rozika Odlazek. Otroku se je vžgala obleka in naenkrat je bil živa baklja in je dobil tako hude opekline, da jim je podlegel čez par dni.

Mlad delavec hudo ponesrečil. Na Jesenicah je hudo ponesrečil mlad delavec Milan Novak, ki je bil pred kratkim sprejet v tovarno. Imenovani je pleskal ogrodje pražarne. Pod njim se je zlomila deska, na kateri je stal. Padel je 8 m globoko na betonska tla in obležal z notranjimi poškodbami in z zlomljeno nogo.

Vlak smrtno povozil posestnika. V Bohinjski Bistrici je povozil brzovlak Jožefa Arha, posestnika iz Bitenj. Kolesje mu je odtrgalo nogo, ga vleklo nekaj časa naprej in ga pognalo skozi ograjo mosta na tla, kjer je obležal mrtev s prebito lobanjo.

Požarna nesreča. Pri Sv. Duhu nad Dragogradom je uničil ogenj posestniku Antonu Mavriču 50.000 din vredno domačijo.

LETALSKI POPOTNIKI ZGORELI

Kako se je zgodila nesreča?

Trimotorno potniško letalo belgijske družbe na liniji München—Bruselj—London je zadela blizu belgijskega obmorskega mesta Ostende strašna nesreča. Radi meglenega vremena je sklenil pilot, da ne

bo pristal v Bruslju, v glavnem belgijskem mestu, ampak bo vzel v Stenu še dva popotnika. Ker je bila megla zelo gosta, se je končno le odločil za pristanek. V višini 20 metrov je zagledal pred seboj dimnik neke tovarne in je bilo trčenje neizogibno. Letalu se je odlomilo pri zadetku ob dimnik levo krilo in je padlo na dvorišče tovarne. Nastala je strahovita eksplozija, iz letala so švignili plameni, ki so uničili letalo do kovinastega ogrodja. Delavci iz tovarne so prihiteli na pomoč in so skušali rešiti popotnike, a se je ogenj tako naglo razplamtel, da ni mogel nikdo blizu. Ko so pogasili gasilci ogenj, so našli 11 zogle-

nelih trupel. V letalu je bilo osem popotnikov in trije člani posadke.

Med smrtno ponesrečenimi bivša nemška vladarska rodbina

Med smrtno ponesrečenimi popotniki je bivša nemška vladarska družina velikega vojvode Hesenskega, in sicer: veliki vojvoda Jurij, njegova žena, bivša princesa Cecilija grška, ki je sestrična vojvodinje Kentske, dva njuna otroka in vojvodova mati. Nemška bivša vladarska rodbina je potovala v London na poroko vojvodovega brata kneza Ludvika Hessenskega, ki je vojaški zastopnik pri nemškem posla-

Kaj je
»Bayer?«

Že 50 let proizvaja »Bayer« zdravila.

Od tega časa »Bayer« vztraja v borbi proti trpljenju človečanstva. Danes je »Bayer« svetovno podjetje, čigar glas sega na vse kontinente sveta.

Med mnogimi neogibno potrebnimi zdravili, ki so raznesla slavo firme »Bayer« je tudi Aspirin kot popularen preparat proti revmatizmu, prehlajenju in bolečini. Aspirin je zadnjih 40 let v obliki tablet najbolj razširjeno zdravilo na svetu.

ASPIRIN

PROIZVOD ZAUPANJA!

Oglas je registriran pod Sp. br. 751 od 17 avgusta 1937

Zenska — župan v Angliji

Slovito mesto Windsor, kjer stoji tudi grad angleških kraljev, si je prvič v svoji zgodovini izvolilo žensko za župana. Je to gospa F. Carteret Careyeva, vdova po nekem generalu. Gospa Careyeva je bila že od leta 1925 članica windsorskega mestnega sveta.

Mussolini odlikoval Hitlerja z najbolj častnim naslovom

Mussolinija so v Nemčiji imenovali za častnega polkovnika nekega tamkajšnjega polka, v zameno pa je tudi Mussolini imenoval Hitlerja za častnega desetnika italijanske vojske. Kdor misli, da je ta častni desetnik le majhna odškod-

Zakopano zlato. 6

Rozika je stisnila pesti.

»Ali — ali bo Ivan tudi zraven nocoj?« je vprašala s hripavim glasom.

Delavci so se spogledali: A tako! Saj ne more vedeti! Ne, Ivana ne bo zraven, ta je bil prejšnjo soboto odpuščen: zaradi nemarnosti in vedne pijanosti...

Tako torej!

Rozika se še zavedela ni, kdaj je ostala sama. V temni kuhinji je čepela in strmela v svetlo liso, ki jo je začrtal mesec na podu.

Tedajci je švignila senca mimo okna in koj nato je rahlo potrkalo.

Rozika je planila pokonci. Pred oknom je stal Ivan.

Vendar!

Od veselja bi bila najrajši zavpila. Ivan pa je položil prst na usta in ji pomignil.

Roziko je kar neslo! Zaprla je sprednje duri, pogledala v sobo, kjer je oče za mizo spal, ogrnila se je z volneno ruto, poiskala zavoj in se splazila pri zadnjih vratih na plano.

»Ali si prinesla tisto reč?« je zašepetal Ivan. Jezik mu ni bil čisto trden.

»Tukajje!«

Spet se je napil, si je mislila; menda se ne bo zgodila kaka nesreča.

A, kaj! Vajen je pijače in dinamita — odlagati pa ni več kam.

Naglo sta odšla čez travnik, potem za potokom in v hrib proti kapelici. Steza je bila na nekaterih krajih razmočena; prelezla pa sta jo brez težav.

»Ti ostani zdaj tu,« je velel Ivan, ko sta bila gori; »ženske niso za kaj takega. Vse sem si ogledal in vem, kje je treba. Razpoka je taka, da bolja biti ne more. Noter s to prismodo in vžigalico na vrvcu — pa bo!«

»Glej, da se dovolj daleč umakneš,« ga je Rozika opominjala; bila je prav zadovoljna, da ji ni treba biti zraven.

Ivan se je lahkomišelnost zasmejal.

»Saj ni tako nevarno.«

Ta hip se je oglasil prvi bobneči strel od nove ceste pod Martincem.

»Hudirja,« je poslušnil Ivan, »ti so se danes pa na moč lotili! Tem bolj! Tem manj se bo čulo, če bo tu tudi malo poknilo.«

»Ti! Koj ko pokne, lahko prideš in stopiš v tisti hodnik pod zemljo,« je dejal Ivan samozavestno in je šel.

Rozika je sedla na prag kapelice, roki je sklenila okoli kolena in napeto čakala... —

ništvu v Londonu. Ta se je hotel 17. novembra poročiti z Margareto Campbell-Geddes, potomko znane angleške plemiške rodbine. Hessensko vojvodsko obitelj sta spremljala baron Riedesel ter gospa Hahnova.

Na londonskem letališču Croydonu je pričakoval svoje sorodnike knez Ludovik Hessenski. Namesto sorodstva je prejel grozno novico, ki je hudo zadela vso angleško in evropsko javnost. — Poroka je bila radi te nesreče izvršena v največji tišini.

Razne novice.

Autobusna zveza Maribor—Slov. Bistrica. Kakor smo že poročali, je mestni avtobusni promet vpeljal na progi Maribor—Slov. Bistrica posebno avtobusno zvezo po sledečem voznem redu: odhod iz Maribora ob 12.45, 18.30 in 23.30; odhod iz Bistrice ob: 6.40, 14.00 in 19.30. Avtobus obratuje redno vsak dan poleg doseďanjega avtobusa Maribor—Celje. Ker so direktni avtobusi Maribor—Celje skoraj vedno prenapolnjeni, opozarjamo popotnike med Mariborom in Slov. Bistrico, naj se poslužujejo v prvi vrsti novega avtobusa, ker bodo direktni vozovi sprejemali popotnike med Bistrico in Mariborom le, ako bo dovolj prostora. Posebno jutranji avtobus, ki pride v Maribor ob 7.30, je ugodnejši od direktnega iz Celja, ki pride šele ob 8.30. Stareše dijakov, ki studirajo v Mariboru, opozarjamo na to, da imajo z novim avtobusom zelo ugodno zvezo ter lahko obiskujejo šolo od doma, ne da bi jim bilo treba stanovati v mestu.

Molitev v spravo za bogokletje na lepih podobnicah objavljena se dobi v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila. Cena je 28 din za 100 komadov. Priporočamo č. župnim uradom, da si isto naročijo!

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, je najmodernejše urejen zlasti za operacije. Dnevna oskrba I. razreda Din 120, II. razreda Din 80. Hranilne knjižice se vzamejo v račun. Vodja sanatorija specialist za kirurgijo Dr. Černič. 964

Blasnikova »Velika Pratlka« za leto 1938 je izšla in se razpošilja za ceno 5 din za vsak komad. Naročila na tiskarno J. Blasnika nasl., Ljubljana, Breg št. 10—12, in se dobi tudi v trgovinah. To je najbolj priljubljeni in najbolj razširjeni slovenski ljudski koledar že od nekdanj. 1447

Širite „Slov. gospodarja“!

Ravno tedaj, ko je na stolpu udarila ednajst, je šel Tine še enkrat v hlev: krava je imela, pa ni bilo vse tako, kakor bi moralo biti.

Zunaj pod Martincem je spet pokalo — čuj četrtri strel ... bum — in že petič ... Moj Bog, kaj je to? ... V tem hipu je tako treščilo, da so vsa okna zašklepetala.

To ne more biti pod Martincem! Tedaj —

Tine je začutil, da se mu lasje ježijo:

Ali bi Rozika res mogla biti tako zmešana, da bi bila šla sama —?!

Ali vtem je Tinetu na mah pretrgalo vse njegove misli. S hriba dol je jelo votlo bobneti, potem ječati in pokati ... in zdaj ... zdaj se je zamajal ves hrib ... Ježeš in Marija, saj to je prav nad Ožboltovo hišico ...

Anica, Anica, ti, ljubi Bog, za božjo voljo!

Tine je odhitel, kar so ga nesle noge.

Anica, Anica ... Kamenje hrušči, cele klade se valijo navzdol in odskakujejo v divjem diru ... ves breg se udara in ruši in pogreza na Ožboltovo hišico.

Tine je zakrilil z rokami, kakor da bi hotel goro zadržati ... ne ... ne! Drvarnice in hleva ni več. Zemlja ju je pomedla in zakrila.

Ko se je Tine vrgel na duri Ožboltove kočice, je udirajoči se hrib pravkar zadel v zid na drugi strani in ga podrl ... vse se je streslo, zamajalo, zaškripalo ... Tinetu se vrtijo ognjeni obroči pred očmi ...

Obžalovanja vredni slučaj.

Ob državni meji se vrgel pod vlak. Na železniškem prelazu pri Laafeldu na levem bregu Mure, tik za državno mejo, so našli ljudje, ki so šli na sejem v Gornjo Radgono, strašno razmesarjeno truplo, kojega glava je ležala daleč proč. Na kraj strašne najdbe poklicani orožniki so ugotovili, da gre za 35 letnega čevljarja Romana Vogroli iz Radgone. Vogroliju je umrla pred kratkim žena, kar ga je toliko pretreslo, da se je vdal pijači in je v takem stanju zablodil pod vlak. Zapušča maledga otroka.

Orožniki prijeli nevarnega vlomilca in tatu. Pri Sv. Marjeti niže Ptuja je padel orožnikom v roke 22 letni Ciril Zavec, ki je bil kljub mladosti nevaren tat in vlomilec. Posestniku Janezu Tušku v Podgoricah je izmaknil 2600 din. Po Mariboru in okolici je pokradel precej denarja in novo kolo, katero so našli orožniki skrito na polju v koruznici.

Vlom v gospodarsko poslopje. V Vrhovem dolu pri Limbušu je bilo vlomljeno v gospodarsko poslopje oskrbnika Henrika Schigert. Storilci so odnesli 30 kur in 100 kilogramov jabolk.

Ni se dolgo veselil prostosti. V št. Lenartu v Slov. goricah je bil zaprt radi tatvin Jožef Svenšek iz Trtkove. Jetniški čuvaj mu je nadjal železne okove, ker v zaporni celici ni dal miru. Svenšek je kljub okovom prekopal zid in pobegnil. Kmalu po pobegu so ga prijeli orožniki, a je že bil brez okovov, katere mu je prepilil neki posestnik v Ženjaku. Radi tega pride pred sodišče tudi ta posestnik.

Kdo je morilec? Zadnjič smo prav kratko poročali, da je v Kozjem zaklal hlapec svojo delodajalko, ugledno gospo in posestnico Ano Vertovšekovo, vdovo po nedavno umrlem sodnem oficialu. Pri Vertovškovi uslužbeni hlapec se piše Franc Zalokar, doma je iz Košnice v župniji Prevorje in je star 30 let. Pred krvavim dejanjem je popival po kozjanskih gostilnah. Ob dveh popoldne se je vrnil, gospa mu

je dala kosilo, katero je pojedel. Nato je stopil h gospe in zahteval od nje denarja. Ker zahtevanega ni dobil in ga je gospa še prosila, naj lepo ostane doma in opravi živino, jo je zabodel pijančevanju vdana huda dvakrat v vrat, v desno roko in v levo stran prs tik nad srcem. Ko se je gospa smrtnonevarno ranjena zgrudila, je vzel Zalokar dva bankovca po 500 din, zaklenil sobo, vzel ključ od hišnih vrat in od shrambe ter je pobegnil v smeri proti Pilštajnu. Morilec je popival in razmetaval denar v krčmi v Lesičnem, odpeljal se je z voznikom na Prevorje, kjer je nadaljeval s pijančevanjem. Orožniki so bili koj za njim, a jim je pobegnil do gozda Plešivec pri Žusmu. Tam ga je prijel lovski čuvaj Miha Jazbinšek kljub temu, da se je tolovaj branil z nožem. Gospa Vertovšekova je podlegla smrtnonevarnim poškodbam. V Kozje pripeljanega morilca bi bili upravičeno razljuteni ljudje linčali, da ga niso ubranili orožniki. Morilec se je pri zaslišanju na sodišču v Kozjem izgovarjal na zmešanost v popolni pijanosti. Iz Kozjega je bil odveden v Celje in predan v zapor okrožnega sodišča.

Vlom v žago. V noči je bilo vlomljeno v žago v Zajosnovniku pri Motniku, ki je last posestnika Gregorja Konška s Trojan. Vlomilci so odnesli pet gonilnih jermenov, dolgih po 11, 9 in 6 metrov, ter še nekaj drugih predmetov in obleko žagarju. Škoda znaša 3500 din.

Dvakrat udaril z ušesom sekire mater 12 otrok. V Ljubljani v Frankopanski ulici je udaril z ušesom sekire dvakrat po glavi 63 letno Avguštino Smerkoljevo, mater 12 otrok, 30 letni brezposelni delavec Zdravko Kariž, rodom iz Trsta, italijanski državljan in delomrznež. Kariž je zahajal večkrat k Smerkoljevim, ker je bil z gospo v svaštvi in ga je ta podpirala. Pred napadom je prosil gospo za skodelico, iz katere se je napil vode. Ko je vrnil skodelo, je rekel: »Hvala!« in je že tudi istočasno zamahnil s sekiro. Udarjeno so oddali v bolnišnico, napadalec se je sam javil policiji.

Anica ... Od znotraj je nekdo odpahnil duri. Ožbolt se je zaletel čez prag, bil je bled ko stena, bos, v samih hlačah. Na rokah mu je visela ženska.

Zastrmel je v Tineta, kakor da je ob pamet.

»Mati mi je omedlela,« je zasopel in se opotekel mimo njega. Tine je zagrabil in odnesel ženo nekaj korakov v stran.

»Anica?« je hotel krikniti, pa je komaj zahropel.

Položil je mater na trato zraven ceste.

»Kje je Anica?«

Ožbolt je blodil z očmi.

»Zadaj v izbi,« je zamomljal.

O Bog, usmili se vendar!

Tine je bil čisto tiho. Ne glasu ne bi bil spravil iz sebe.

Prvi vaščani so prihajali. Odnesli so mater dol h Gradišniku.

Hrib se je ustavil. Da, ustavil se je. V ubogo Ožboltovo hišico se je zajedel in jo nasul z zemljo in pečevjem, potem pa obstal.

Zadaj v izbi pa spi Anica ...

»Krampe, lopate!« je zavpil Tine. Najbližnjemu je maknil neko orodje iz rok in planil v hišo.

Stopnice so stale pokonci, zadaj je bilo vse zasukano. Skočil je s kupa na drugo stran. Ta soba je bila prazna. Pri drugi so vrata zadelana, ni jih mogče odpreti. Tine je udaril s cepinom in jih raz-

nina za častnega polkovnika, se moti. Sam Napoleon je nekoč sprejel nekoč naslov takšnega desetnika, ki ga je prevzela tudi Italija. Ta naslov je imel kralj Viktor Emanuel II., danes ga nosijo Mussolini in zelo redki zaslužni Italijani. Hitler je prvi inozemec, ki so ga imenovali za italijanskega častnega desetnika.

V višino 30.000 metrov

Znani stratosferni (izrednovišinski) letalec prof. Piccard pripravlja na pomlad 1938 nov polet v stratosfero. Doseči namerava tedaj višino 30.000 metrov. V tej višini znaša temperatura 55 stopinj Celzija pod ničlo. Sonce je jeklenomodre barve, nebo pa temno kakor ponoči in

Orožniki prijeli strahovalca Dolenjske. Parkrat smo že poročali o dolenjskem tolovaju Jožefu Urbanču, ki je po pobegu iz kaznilnice v Nišu strašil po Dolenjskem, kjer je kradel denar in kar mu je prišlo pod prste. Spretno in srečno se je izmikal orožnikom, ki so mu bili za petami. Na Martinovo nedeljo ga je izsledila orožniška patrolja na Trški gori pri Krškem, kjer je veselo prepeval z nekim tovarišem. Na pobegu pred orožniki je bil zadet od krogle v členek desne noge. Kljub hudi obstrelitvi in pod zaščito teme je zginil orožnikom spred oči v goščo. Od tam se je priplazil v vas Pristavo pri Kostanjevici. Potegnil se je na kozolec, se zakopal v seno in si je hotel zdraviti z jodoformom rano. Dne 18. novembra so dognali orožniki, da mora biti ropar v vasi Pristava in so se približali kozolcu, na katerem je ležal. Nenaden duh po jodoformu je pokazal orožnikom sled na senik, kjer so naleli na Urbanča. Pri pogledu na orožnike se je razbojnik predal brez odpora. Orožnika sta odpeljala vklenjenega strahovalca Dolenjske na vozu v Kostanjevico, kjer mu je obvezal zdravnik rano. Po zaslišanju v Kostanjevici je bil Urbanč predan v zapore novomeškega okrožnega sodišča. Jože Urbanč se je rodil leta 1906 v Mrtvičah in je pristojen v Leskovec pri Krškem. Radi vlomov in tatvin je že bil večkrat obsojen. V Nišu v Srbiji je v tamošnji kaznilnici prestajal 10 letno kazen. Po uspelem pobegu se je po dolgih ovinkih priključil v svojo domovino na Dolenjsko in pričel vlamljati ter krasti, dokler ga ni zopet pograbila roka pravice in bo dajal odgovor za pobeg in najnovejša tolovajstva.

Izpred sodišča.

Požigalec, ki ima na vesti 25 požigov, obsojen na 15 let. Jožef Koren, 27 letni oženjeni kočar iz Pekla pri Poljčanah, je zagrešil od leta 1931 po okolici Slov. Bistrice 25 požigov. Škoda, katero je povzročil peklena zloba raznim posestnikom, znaša nad en milijon dinarjev. Koren je vdan požigalni strasti in je užival ter se

naslajal nad nesrečo, katero je povzročal s požigi. Pri obravnavi v Mariboru 20. novembra je priznal zločinska dejanja in je bil obsojen na 15 let in 1 mesec robije. Na vprašanje senatnega predsednika, če sprejme kazen, je odgovoril: »Kaj pa hočem?« Zasluzeno obsojeni Koren je bil nekaj let največja požigalna šiba, kar jih beleži zločinska kronika.

Še dva požigalec iz maščevanja obsojena. Isti dan, 20. novembra, kakor zgoraj omenjeni največji požigalec Koren sta dajala odgovor pred mariborskim sodiščem še dva požigalec iz maščevanja. 38 letni kočar Martin Jus z Janžkovega vrha je dvakrat podtaknil ogenj svojemu sosedu Martinu Blažeku. Dne 13. septembra mu je požgal 12.000 din vreden hlev, 24. septembra pa stiskalnico. Oba požiga sta bila zagrešena iz jeze in maščevanja, ker je Blažek osumil Jusa nekkih tatvin. Jus je bil obsojen na 14 mesecev strogega zapora. — Andrej Pangerl, 50 letni brezposelni rudar iz Razgorja, je zažgal svoji lastni ženi hišo, ker mu ni hotela prepisati posestva. Pangerl je bil kljub zanikanju krivde obsojen na šest mesecev strogega zapora.

Slovenska Krajina

Sobota. Spominska proslava 1. decembra. Tukajšnje »Prosvetno društvo« priredi 1. decembra po sv. maši ob 8 spominsko proslavo. Na sporedu je petje, govor, deklamacije. Tem potom vabimo občinstvo na proslavo, vsi uradi in društva pa prejmejo vabila. Proslava se bo vršila v »Prosvetni dvorani«. Prosvetno društvo v Soboti.

Sobota. Soboška dekanija je dobila novega g. dekana. S 1. novembrom je imenovan za dekana g. Kranjc Jožef, župnik in dosedanji dekanjski upravitelj. Kakor duhovščina tako so tudi ljudje z veseljem sprejeli to novico. Novega g. dekana pozna vsa dekanija. Želimo mu obilo blagoslova in uspeha na verskem polju med našim narodom!

Sobota. Marsikaj se v Soboti dela. Tujec, ki ni bil več let pri nas, se bo čudil napredku mesta. Posebno trotoarji in Aleksandrova cesta se je modernizirala. Sedanji g. župan ima smisel za lepoto mesta in vse žrtvuje ter prosi naokoli, da

bi Sobota dobila lepo lice podeželskega mesta. A enega ne moremo razumeti. To je vprašanje ljudske šole v Soboti. Sedanjega poslopja tujcu ne smemo pokazati, če hočemo, da nas ne bo sram. In sedaj še to, da se bodo postavile barake za šolske razrede! Po drugih krajih podirajo lesene barake siromakov in jim postavljajo dostojna stanovanja. Mi pa našim otrokom postavljamo barake za razrede. To ne gre! Pustimo rajši vsa popravila občinskih cest in parkov. Prvo je šola! Tudi Sobota mora dobiti primerno šolo! Če so postavili okoličani tako lepo in moderno šolo v Krogu, kako je to mogoče, da je Sobota ne more postaviti? Poznamo ovire, ki jih ima g. župan v tem oziru, pa se dajo tudi te premagati. Sobota mora dobiti prihodnje leto veliko in moderno šolsko poslopje!

Banovinska kmetijska šola v Rakičanu priredi na temelju odloka kr. banske uprave v mesecu januarju in februarju 1938 dva enomesečna kmetijska tečaja za mlajše gospodarje. Prvi tečaj bo trajal od 7. januarja do 7. februarja, drugi pa od 9. februarja do 9. marca 1938. Vsi tečajniki bodo stanovali v zavodu (internatu), kjer bodo imeli hrano in vso drugo oskrbo. Prispevek k stroškom oskrbe je odmerjen na 50 din, ki jih mora prosilec plačati pri upravi kmetijske šole v Rakičanu, ko dobi obvestilo, da je v tečaj sprejet. Sprejmejo se v prvi vrsti mlajši gospodarji v starosti do 35 let iz okrajev Murska Sobota, Lendava in Ljutomer. V primeru, da se teh ne priglasi dovolj, se sprejmejo tudi nadarjeni in pridni sinovi posestnikov od 18 do 20 let pod pogojem, da po dovršitvi tečaja ostanejo na kmetiji. Lastnoročno pisane prošnje, kolekovane z banovinskim kolekom za 10 din, je poslati ravnateljstvu kmetijske šole v Rakičanu, in sicer za prvi tečaj takoj, najpozneje pa do 10. decembra, za drugi tečaj pa tudi lahko takoj, najpozneje pa do 31. decembra. V prošnji je navesti, da je prosilec samostojen gospodar, odnosno kmetijski sin, njegovo starost, točen naslov in pošto. Prošnje naj se vlagajo potom pristojnih občin, katere naj po svoji uvidenosti prošilca priporoče in obenem izjavijo, da so v prošnji navedeni podatki resnični. Prošnji mora biti priložena obvezna izjava prošilca, kolekovana z banovinskim kolekom za 4 din, v kateri se zavezuje prosilec, da se bo na zavodu brezpogojno pokoraval učnemu in hišnemu redu. Sinovi posestnikov pa naj razen te izjave priložijo še izjavo svojih staršev (kolekovano z banovinskim kolekom za 4 din), da bo prosilec po dovršitvi tečaja ostal doma na kmetiji. Prošilec in pristojne občine se naprošajo, da se t. j. držijo rokov za vlaganje prošenj in to iz razloga, ker se preporno vložnih prošenj ne bo moglo vpoštovati. — Ravnateljstvo.

posuto z zvezdami. Za financiranje Piccardovega poleta so potrebni trije milijoni belgijskih frankov, ki jih hočejo zbrati z javno zbirko. Prof. Piccard upa, da bo imela zbirka zaželjeni uspeh.

Na otrokih najbolj bogata nemška družina.

Po poročilih berlinskih časopisov se je 64 letnemu Avgustu Thielu narodilo te dni 38. dete. Prve tri žene so mu umrle, nakar se je poročil s četrto. Od otrok iz vseh štirih zakonov živi danes še 38 otrok. Thiele ima v svoji številni družini že preko 60 vnukov in vnukinj in ga smatrajo v Nemčiji za moža, ki ima izmed vseh nemških družin največ otrok.

bil... Pesek, kamenje se je usulo... izba mora biti zasuta... Tinetu se je zazdelo, da ga nekaj z lednim mrazom oklepa.

»Anica!«

Niti vedel ni, da je na ves glas in ves obupan zakričal.

Tedaj je začul od nekod slabotno ihtenje:

»Tine... hvala Bogu, Tine...«

Ko dva, ki se jima je zmešalo, sta se vrgla Tine in Ožbolt na kup zemlje in peska, ki je zapiral pot do Anice. Mesec je svetil skozi okno v lopo, kolikor je najbolj mogel.

Živa je, živa, je mislil Tine in je kopal, kakor da je postal to noč močen za tri.

Ni trajalo dolgo, kmalu sta bila v izbi, to je tam, kjer je prej bila izbica; kajti zdaj je bila to sama podrtija.

Nekdo je prinesel svetilko in jo obesil na durnik. Kopala sta in kopala. Nekaj moških iz soseščine je za njima odnašalo pesek in zemljo. Ali gora v izbi se ni in ni hotela znižati.

Kje je Anica?

Vse je tiho.

Tineta je zopet prevzel strah.

Ko da jima je obema neka skrivna sila velela, sta oba obstala in prisluhnila.

»Anica!« je zarjul Ožbolt.

»Da,« se je zopet oglasil slabotni glasek od nekod.

Hvala Bogu! Le naprej, naprej! Na kose zida sta zadela, kamenje, zemlja, pesek se je valil pod lopato. Kup se je nižal. Velik kos zidu, ki ga je udirajoči se hrib kar celega potisnil, je slonel v kotu.

Ta kos zidu si je Bog izbral, da je rešil Anici življenje... Zadaž za tem je bilo ravno toliko prostora, da je dekletu moglo počeniti, ne da bi jo stisnilo in zadušilo.

Od svetilke je posijal bled žarek k njej in je pregnal mrak in strah pred smrtjo. Lopate so prihajale vedno bliže. O, kako človeku dobro de, ko čuti v taki strašni uri bližino dobrih ljudi! Tine in Ožbolt... Moj Bog, kajne da mi zdaj ni treba več misliti na smrt! Tine... ljubi Tine...

Anica niti ni vedela, da ji venomer polzijo velike solze po bledem licu nizdol na sklenjene, tresoče se roke.

(Dalje prihodnjilje)

Vse šolske potrebščine
dobite najceneje in najboljše v prodajalnah
Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in Ptuj!